

EUROPOS PARLAMENTAS

2009–2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

A7-0383/2013

13.11.2013

PRANEŠIMAS

dėl pieno gamybos išlaikymo kalnuotose vietovėse, mažiau palankiose
ūkininkauti vietovėse ir atokiausiuose regionuose pasibaigus pieno gamybos
kvotai
(2013/2097(INI))

Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas

Pranešėjas: Herbert Dorfmann

PR_INI

TURINYS

Puslapis

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
AIŠKINAMOJI DALIS	10
GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI	11

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl pieno gamybos išlaikymo kalnuotose vietovėse, mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ir atokiausiuose regionuose pasibaigus pieno gamybos kvotai

(2013/2097(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III antraštinę dalį, susijusią, visų pirma, su žemės ūkiu,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 174 straipsnio trečią pastraipą, susijusią, visų pirma, su kalnuotais regionais, ir 349 straipsnį, susijusį su atokiausiais regionais,
- atsižvelgdamas į Reglamentą (EB) Nr. 247/2006, nustatantį specialias žemės ūkio priemones atokiausiems Sąjungos regionams,
- atsižvelgdamas į Reglamentą (ES) Nr. 261/2012¹ dėl sutartinių santykių pieno ir pieno produktų sektoriuje,
- atsižvelgdamas į Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007 dėl sutartinių santykių pieno ir pieno produktų sektoriuje (2006/0269(CNS)) (2010/0362(COD)),
- atsižvelgdamas į 2006 m. rugsėjo 30 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtą 1991 m. Alpių konvencijos taikymo ūkininkavimo kalnų vietovėse srityje protokolą (Protokolas „Ūkininkavimas kalnų vietovėse“)²,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės 30 d. Regionų komiteto nuomonę NAT-V-028 „Rinkos padėties raida ir su ja susijusios sklandaus laipsniško pieno kvotų sistemos panaikinimo sąlygos. Antroji „poveikio sušvelninimo“ ataskaita“,
- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai „Rinkos padėties raida ir su ja susijusios sklandaus laipsniško pieno kvotų sistemos panaikinimo sąlygos. Antroji „poveikio sušvelninimo“ ataskaita“ COM(2012) 741 *final*),
- atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinio direktorato užsakytą tyrimą „Ūkininkaujant kalnuotose vietovėse pagamintų žemės ūkio ir maisto produktų ženklavimas“ (administracinis susitarimas Nr. AGRI-2011-0460 / JRC-IPTS Nr. 32349-2011-10),
- atsižvelgdamas į 2009 m. vasario mėn. Komisijos atliktą tyrimą „Ekonominis pieno kvotų sistemos panaikinimo poveikis. Regioninė pieno gamybos ES analizė“,
- atsižvelgdamas į 2008 m. sausio mėn. B teminio skyriaus (Struktūrinė ir sanglaudos

¹ OL L 94, 2012 12 30, p. 38.

² OL L 271, 2006 09 30, p. 63.

politika) atliktą tyrimą „Pieno kvotos ateitis. Įvairūs scenarijai“,

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pranešimą (A7-0383/2013),
- A. kadangi tai, kad pasibaigs pieno kvotų taikymas, turės pasekmių visai Europos pieno rinkai, o labiausiai jas pajus kalnuotų vietovių ir atokiausių regionų pieno gamintojai, nes šiose vietovėse dėl joms būdingų gamtinių ir nuolatinių kliūčių negalima pasinaudoti dėl liberalizavimo atsirandančiomis augimo galimybėmis;
 - B. kadangi, vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. [...] [KP] 33 straipsniu, nuo 62 lygiagretės į šiaurę esančios vietovės ir tam tikros prie jų esančios teritorijos laikomos kalnuotomis vietovėmis;
 - C. kadangi jaunų ūkininkų sprendimas dėl ateities šiose vietovėse priklauso nuo ūkio dydžio ir jų finansinių išteklių, atsižvelgiant į tai, kad ūkiai, kurie neseniai investavo į kvotų sistemą, jai pasibaigus, pajus didesnę likvidumo stygių ir jiems teks didesnę finansinę naštą;
 - D. kadangi gamybos vietos nulemtos pieno gamintojų sąnaudos kalnuotose vietovėse yra daug didesnės ir kadangi taikant papildomus reikalavimus, visų pirma, papildomus žemės naudojimo apribojimus, reikia užtikrinti, kad ūkininkų darbas jiems būtų ekonomiškai naudingas ir duotų pelno po to, kai pasibaigs kvotų taikymas;
 - E. kadangi, pabaigus taikyti kvotas, dalyje kitų mažiau palankių ūkininkauti Sąjungos vietovių, kur gamybos tankumas yra toks žemas, kad netrukus surinkimo arba perdirbimo įmonės gali pakeisti veiklos vietą, persikeldamos į konkurencingesnes vietas, kur pieno surinkimo sąnaudos yra mažesnės, gali susiklostyti nepalanki konkurencinė padėtis, taigi kilti grėsmė gamybos tvarumui šiose vietovėse;
 - F. kadangi vienas iš pagrindinių naujosios BŽŪP tikslų – išlaikyti produktyvų žemės ūkį kalnuotose ir mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ar atokiausiuose regionuose;
 - G. kadangi pieno bei pieno produktų gamybos, surinkimo, transportavimo ir komercializacijos rinkoje, esančioje už gamybos regiono ribų, išlaidos yra kur kas didesnės šiose vietovėse negu palankiose ūkininkauti vietovėse;
 - H. kadangi gamintojų asociacijų kūrimosi procesai gali palengvinti gamybos išlaidų mažinimą ir suteikti pienininkystės ūkininkams daugiau galių derantis, ypač derybose nustatant pieno kainas;
 - I. kadangi dėl esamų bendrųjų sąlygų dažnai pieno produktų neįmanoma perdirbti prie pat gamybos vietos; nurodo, kad reikia atsižvelgti į su infrastruktūra susijusias realias sąlygas ir specialius pavadinimus, pavyzdžiui, „kalnų produktas“, leisti naudoti ir tiems gaminiams, kurie perdirbami tam tikru nustatytu spinduliu nuo kalnuotos vietovės; mano, kad šią nuostatą būtina taikyti visiems produktams, pagamintiems iš kalnuotų vietovių pieno;

- J. kadangi pieno gamyba daugelyje šių vietovių yra svarbiausia ir labiausiai paplitusi žemės ūkio gamybos šaka ir ji atlieka svarbiausią vaidmenį gaminant kokybiškus pieno produktus, pažymėtus ES pripažintomis kilmės nuorodomis; kadangi svarbu išsaugoti gamybos tinklą visose Sąjungos teritorijose, kad galėtų būti aprūpintas kiekvienas vartotojų regionas nepatiriant nepagrįstų transportavimo sąnaudų ir nepagrįstai nekenkiant aplinkai;
- K. kadangi daugelyje valstybių narių ir regionų pieno gamyba yra vienas iš pagrindinių regioninės ekonomikos ramsčių ir viena iš pagrindinių žemės ūkyje sukuriama pridėtinės vertės dedamųjų;
- L. kadangi kokybiškų pieno produktų vertės didinimas ir pardavimo skatinimas gali tapti naudinga priemone sprendžiant padidėjusios pieno gamybos problemą;
- M. kadangi daugelyje regionų pieno gamyba iš esmės yra mažųjų ir vidutinių šeimos ūkių sritis;
- N. kadangi 59 proc. žemės ūkio naudmenų kalnuotose vietovėse naudojami kaip daugiametės ganyklos arba pievos pieno pramonės reikmėms ir dažniausiai joks kitas jų naudojimas žemės ūkio tikslais nėra įmanomas ar tikslingas; o 9,5 proc. pieno ES pagaminama kalnuotose vietovėse; kadangi dėl reljefo ir klimato žemės ūkio alternatyvos ir įvairovė yra labai ribotos;
- O. kadangi kai kuriuose atokiausiuose regionuose pieno gamybai, kaip vienai iš pagrindinių ekonomikos, socialinio stabilumo, aplinkos ir žemės naudojimo kokybės varomųjų jėgų, nėra alternatyvos; kadangi šiuose regionuose Atokiausiems regionams ir saloms skirtos programos (angl. POSEI) yra geriausios priemonės siekiant gauti didesnę pagalbą gamybos lygiui išlaikyti;
- P. kadangi gyvulininkystė šiuose regionuose – ne tik ekonominė veikla ir jų gyventojų pragyvenimo priemonė, bet ir vienas iš pagrindinių tradicinės kultūros ir socialinės struktūros elementų, artimai susijęs su vietos gyventojų gyvenimu ir tradicijomis;
- Q. kadangi kalnuotose vietovėse, atokiausiuose regionuose ir dalyje kitų mažiau palankių ūkininkauti vietovių atsisakius gyvulininkystės ir tuo pačiu su ja susijusios pieno pramonės dažnai sustoja visa žemės ūkio veikla, geri žemės ūkio laukai paliekami be priežiūros, o to pasekmė – mažėjantis gyventojų skaičius ir migracija iš kaimo vietovių į miestus;
- R. kadangi žemės ūkio sektorius šiose vietovėse ypač prisideda prie kultūrinio kraštovaizdžio ir biologinės įvairovės išsaugojimo ir gamtinių pavojų mažinimo ir yra sėkmingos regioninės plėtros pagrindas, be kurio negali vystytis kiti ekonomikos sektoriai, visų pirma turizmas; kadangi apleidus žemės ūkį tokiose vietovėse galėtų būti padaryta didelė žala ir minėtoms kitoms sritims;
- S. kadangi pieno gamyba daugelyje mažiau palankių ūkininkauti vietovių užtikrinama ekonominė ir socialinė sanglauda; būtina užtikrinti, kad pasibaigus kvotoms jai nekiltų pavojus; kadangi reikia išsaugoti ir skatinti kultūrinio kraštovaizdžio puoselėjimą, turizmo pramonę, vietos ciklus (gamyba–perdirbimas–pardavimas), darbo vietas ir jaunų žmonių

galimybes likti šiose vietovėse;

- T. kadangi pieno kvotų panaikinimas sukels gamybos vietovių konkurenciją visos Europos lygmeniu; kadangi produktų diferenciacija yra esminis veiksnys siekiant išsaugoti kalnuotų vietovių prieigą prie rinkos;
1. pažymi, kad daugelyje valstybių narių mokamos tiesioginės išmokos pagal pirmąjį žemės ūkio politikos ramstį, net atsižvelgiant į dabartinę BŽŪP reformą, yra grindžiamos istorinėmis orientacinėmis sumomis, ir tai gali labai neigiamai paveikti žalienu plotus ir pieno gamybą šiose vietovėse; todėl ragina šį poveikį patiriančias valstybes nares užtikrinti, kad nacionaliniu lygmeniu įgyvendinant žemės ūkio reformą būtų nedelsiant pradėtas taikyti blogesnės šių regionų konkurencinės padėties kompensavimo modelis;
 2. atkreipia dėmesį, kad kalnų pienas sudaro apie 10 proc. 27 ES valstybių narių pieno, tačiau Austrijoje, Slovėnijoje ir Suomijoje jis sudaro du trečdalius pieno ir jį tiekia trys ketvirtadaliai gamintojų, o atitinkami skaičiai labai nemaži dar maždaug dešimtyje šalių. Taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad daugumoje šių drėgnų kalnų regionų, taip pat atokiausių regionų pievų žolę visų pirma vartotoja pieną duodančių galvijų kaimenės, išlaikančios kraštovaizdžius prieinamus ir gyvenamus, o tai naudinga turizmui, biologinei įvairovei ir aplinkai;
 3. mano, kad, apskaičiuojant pagal pirmąjį ramstį mokamas tiesiogines išmokas, daugiametės ganyklos ir pievos, kurios šiose vietovėse dažniausiai negali būti panaudojamos niekaip kitaip, kaip tik galvijams, avims ir ožkoms auginti, niekada neturi būti laikomos prastesnio pobūdžio, palyginti su kitais žemės ūkio plotais;
 4. mano, kad būtina šiose vietovėse numatyti su ganomais gyvuliais susietą išmoką pagal pirmąjį BŽŪP ramstį, o atokiausiuose regionuose – pagal POSEI; nepritaria naujiems atrajotojų šėrimo reikalavimams, kurie gali sužlugdyti esamą žemės ūkio praktiką;
 5. pabrėžia svarbų susietųjų išmokų vaidmenį pagal pirmąjį žemės ūkio politikos ramstį; pažymi, kad valstybėms narėms turėtų būti suteiktos papildomos galimybės šiose vietovėse susieti nacionalines arba ES finansuojamas išmokas, kaip susitarta atliekant dabartinę BŽŪP reformą;
 6. pabrėžia, kad pagal BŽŪP ypatingą dėmesį reikia skirti mažiesiems ūkiams šiose vietovėse, nes jiems būdingas struktūriškai nulemtas didesnis žmonių darbo intensyvumas ir didesnės išlaidos įsigyjant gamybos veiksnius, ir jie labai prisideda prie darbo vietų išsaugojimo bei kaimo plėtros;
 7. nurodo, kad, jeigu bus rengiamos tikslingos priemonės gamybai remti ir išlaikyti, pieno kvotų pasibaigimą kalnuotose vietovėse reikėtų įvertinti atskirai, atsižvelgiant į konkrečias sąlygas šiose vietovėse;
 8. atsižvelgdamos į tai, kad pieno gamyba kai kuriuose atokiausiuose regionuose yra nepakeičiama, Komisija ir valstybės narės šiuose regionuose turėtų naudotis POSEI programomis paramai tiesioginių išmokų ir rinkos priemonių srityje padidinti ir kaimo plėtros programomis – paramai pagal antrąjį BŽŪP ramstį padidinti;

9. ragina, rengiant Bendrą strateginę programą, numatyti papildomas priemones panaudojant regioninės plėtros, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo programas; mano, kad bendra strategine programa turi būti siekiama spartinti regioninės plėtros koncepcijas ir struktūros išlaikymo programas, kuriomis pagrindinis dėmesys skiriamas žemės ūkio išsaugojimui ir pirminės bei galutinės vertės grandinės stiprinimui;
10. ragina valstybes nares ir regionus taikytiniais atvejais parengti konkrečią pieno gamybos šiose vietovėse programą kaip kaimo plėtros programos dalį;
11. atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad reikia remti esamus projektus arba naujų projektų kūrimą, kuriais kuriama pridėtinė vertė, diferencijuojami produktai pagal teritorijas ir kuriamos naujos kalnuotų vietovių skatinimo strategijos; ragina Komisiją pasiūlyti plataus masto priemones, kuriomis būtų skatinamas šių projektų kūrimas, vykdymas ir su jais susijusios kolektyvinės investicijos;
12. ragina valstybes nares imtis kovos su pievų naikinimu priemonių ir į šį aspektą atsižvelgti priimant teritorijų planavimo teisės aktus;
13. pabrėžia, kad antrojo ramsčio priemonės, kaip antai kompensacinė išmoka, agrarinės aplinkosaugos priemoka, pagalba individualioms arba kolektyvinėms investicijoms į gamybą, perdirbimą ir realizavimą, pagalba jaunųjų ūkininkų įsisteigimui, kokybės gerinimui, įvairinimui, inovacijoms, bendradarbiavimui (įskaitant bendradarbiavimą su vietos bendruomenėmis) yra labai svarbios tvariai pieno gamybai šiose vietovėse; todėl ragina valstybėse narėse ir regionuose numatyti būtiną teisinę sistemą, tam tikrą finansavimo lygį ir galimybes, būtinai skiriant pakankamas ir aiškiai diferencijuotas kompensacines išmokas, taip pat skatinti ekologines, tvarias ir žemės ūkio formas ir ekologinį ūkininkavimą; ragina pagal antrąjį BŽŪP ramstį mokėti tinkamas kompensacines išmokas siekiant padengti pieno gamybos investicines sąnaudas kalnuotose vietovėse ir atokiausiuose regionuose, kurios dėl šių vietovių ypatumų, regionų atokumo, itin suskaidytų sklypų ir geografinės salų izoliacijos yra didesnės;
14. ragina galintiems plėstis pieno ūkiams papildomai teikti tikslinę investicinę pagalbą, pavyzdžiui, susijusią su tvartų ir technikos amortizacinių atskaitymais ir palūkanomis, siekiant sumažinti gamybos sąnaudas ir padidinti ūkių konkurencingumą;
15. ragina valstybes nares ypač remti projektus pagal antrąjį ramstį, pavyzdžiui, bendradarbiavimą, kuriuo siekiama mikroekonominiu požiūriu tikslingai naudoti techniką ar pastatus;
16. ragina Komisiją iš naujo apibrėžti darnios kaimo ir pieno sektoriaus plėtros programą kalnuotoms vietovėms, mažiau palankioms ūkininkauti pieno gamybos vietovėms ir valstybėms narėms, kuriose didžiąją pieno dalį gamina labai maži ūkiai;
17. atkreipia dėmesį į tai, kad dėl ypač techniškai sudėtingo susisiekimo ir dažniausiai iš vieno ūkio gaunamo mažo pieno kiekio pieno surinkimo ir pagamintų produktų transporto išlaidos kalnuotose vietovėse ir atokiausiuose regionuose yra ypač didelės, o to pasekmė – dideli vietovės geografiniai trūkumai ir labai nepalanki konkurencinė padėtis; ragina teikti pagalbą kad perdirbimo įmonės, ypač kooperatyvai, šiose vietovėse kompensuotų palyginti su palankiomis ūkininkauti vietovėmis didesnes pieno surinkimo ir gamybos

išlaidas, įskaitant gamybos veiksmus ir pagamintų produktų transportą;

18. pabrėžia, kad, siekiant rinkti ir skleisti duomenis bei informaciją apie gamybą ir tiekimą, reikalinga pieno gamybos rinkos stebėjimo priemonė;
19. atkreipia dėmesį į tai, kad kalnuotų regionų ūkiuose arba aukštikalnių pievose pieną perdirbant ir realizuojant vietoje, mažieji ir labai maži ūkiai turi galimybę pasiekti didesnę pridėtinę vertę, be to, taip kalnuotiems regionams ir kitoms mažiau palankioms ūkininkauti vietovėms suteikiamas turistinis aspektas; pabrėžia, kad tokias iniciatyvas reikėtų remti pagal antrąjį BŽŪP ramstį;
20. pabrėžia, kad didelis atokiausių regionų atstumas nuo vartotojų rinkų lemia dvigubo sandėliavimo poreikį – taip moderniai organizuojama logistika; todėl ragina Komisiją už atokiausių regionų ribų esančias minėto sandėliavimo patalpas laikyti tinkamomis pagal reglamentavimo nuostatas, susijusias su investicijomis į šiuos regionus;
21. mano, kad aukštikalnių pievoms ypač reikalingos investicijos ir veiksmai, kuriais siekiama išsaugoti ir (arba) atkurti gyvulininkystei ir iš jos gaunamų produktų perdirbimui bei pardavimui būtinas sąlygas;
22. pažymi, kad reikia taikyti priemones, kuriomis būtų sudaromos sąlygos tipinius produktus gaminti amatininkų būdais;
23. ragina Komisiją ir valstybes nares rengiant teisės aktus atkreipti dėmesį į tai, kad reikia vengti per didelių biurokratinių įpareigojimų, o reikalavimai sveikatos ar ženklinimo ir privalomo informavimo srityse turi būti proporcingi – kad juos galėtų įvykdyti ir mažieji gamintojai bei perdirbėjai;
24. pažymi, kad smulkieji ūkininkai kalnuotose ir mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse turėtų būti remiami steigiant gamintojų organizacijas, kurios stiprintų jų derybinę galią, taip pat svarbu, kad šių vietovių smulkūs ūkininkai išsaugotų ir plėtotų labiau regionines bei vietos rinkas;
25. pabrėžia, kad higienos ir realizavimo taisyklės turi būti pritaikomos prie rinkų masto ir paklausos, taigi higienos standartai turėtų būti tinkami ir taikytini ūkininkams ir pieno perdirbėjams kalnuotose ir mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ir atokiausiuose regionuose;
26. atkreipia dėmesį į tai, kad dėl veisimo veiklos, kuria siekiama veiksmingos pieno gamybos, mažieji ūkiai patiria ypač didelių išlaidų; todėl ragina remti veisimo veiklą, kad šių vietovių pienininkystės ūkiai taip pat turėtų aukštos kokybės ir savą prieauglį;
27. mano, kad reikėtų remti pieno gamintojų jungimąsi į gamintojų organizacijas, kad visi ūkiai turėtų tinkamo patekimo į rinką galimybes ir būtų sukurti partnerystės dariniai agrarinės aplinkosaugos turizmui skatinti;
28. pabrėžia, kad, imant pavyzdžiu bendrą vaisių ir daržovių rinkos organizavimą (BRO), gamintojų organizacijoms turėtų būti suteikiama galimybė įgyvendinti iš ES biudžeto bendrai finansuojamas veiksmų programas; atsižvelgiant į tai, gamintojų organizacijoms

turėtų būti suteikiama galimybė remti patekimo į naujas rinkas, rinkos atvėrimo, kokybės užtikrinimo, gaminių naujovių ir reklamos priemonės, ypač atsižvelgiant į neseniai sukurtą nuorodą „kalnų produktas“ ir į kitus tvirtintinus neprivalomus nustatytus terminus, saugomas kilmės vietos nuorodas bei kitus kokybės ženklus, taip pat įgūdžių tobulinimo bei krizės valdymo priemones;

29. ragina Komisiją ir valstybes nares pievų ir pieno gamybos mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse klausimus įtraukti į bendrąsias mokslinių tyrimų programas ir į juos ypač atsižvelgti vykdant bendruosius mokslinių tyrimų projektus, skatinant šioms vietovėms taikyti novatoriškus sprendimus ir nepamirštant, kad reikia išspręsti problemas, susijusias su produktyvumu ir klimato kaita; mano, kad šiais moksliniais tyrimais taip pat reikėtų nustatyti naudą vartotojų sveikatai;
30. ragina Komisiją atidžiai sekti pieno gamybos raidą šiose vietovėse ir iš naujo apsvarstyti ekonominį pieno kvotų laikotarpio pabaigos poveikį šių vietovių pienininkystės ūkiams; prašo Komisijos iki 2017 m. Parlamentui ir Tarybai pateikti ataskaitą, kurioje būtų išdėstyta padėtis šiuo klausimu, ir pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, jeigu pieno gamyba šiuose regionuose bus gerokai sumažėjusi;
31. ragina Komisiją, bendradarbiaujant su gamintojais, gamintojų asociacijomis ir prekybininkais, rengti programas, kuriomis būtų sušvelninamas tikėtinas greitas pieno kainos kritimas, pavyzdžiui, taikant lėšų pritraukimo modelį;
32. ragina Komisiją ir valstybes nares veiksmingiau įgyvendinti Sąjungos pieno tiekimo mokykloms programą ir visų pirma jos dalyviams suteikti galimybę konkursuose pieną iš kalnuotų vietovių aiškiai ženklinti nuoroda „kalnų produktas“; be to, ragina valstybes nares vykdant pieno tiekimo mokykloms programą naudoti trumpas tiekimo grandines, kad būtų skatinama pieno gamyba vietos mastu ir mažinamas transporto išmetamas anglies junginių kiekis;
33. ragina Komisiją rengiant ženklinimo nuoroda „kalnų produktas“ įgyvendinimo taisykles atsižvelgti į saugoma kilmės vietos nuoroda ženklinamų gaminių specifiką, nes jiems jau taikomos specialios kilmės vietos kontrolės nuostatos, ir konkrečiai įvertinti galimybę kalnų vietovėms taikyti lankstesnes taisykles, nes dėl specifinių nepalankių sąlygų, susijusių ir su pašarinių augalų produktyvumu, jos gali neturėti Reglamente (ES) Nr. 1151/2012 numatytų galimybių, o tai prieštarautų paties teisės akto tikslams;
34. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti ir remti pastangas į gamybos ciklą įtraukti apleistas ganyklas, didesnę pievų pajamingumą ir racionalų jų naudojimą;
35. atkreipia dėmesį į tai, kokios svarbios priemonės, kuriomis jauniems ūkininkams padedama steigti ūkius kalnuotose vietovėse, nepamirštant, kad šiose vietovėse gyventojų senėjimas yra didesnis nei vidutinis;
36. ragina valstybes nares sukurti reikiamą sistemą, kad kalnuotose vietovėse ir mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse veiklą vykdantys gamintojai ir perdirbėjai galėtų naudotis mokymo kursais ir kreditavimu;
37. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

AIŠKINAMOJI DALIS

2015 m. nustojus galioti kvotoms, Europos pieno sektoriaus laukia didelės permainos. Pirmą kartą per 31 metus šiam sektoriui nebus taikomos pieno kvotos. Dėl šio esminio pokyčio gali sutrikti pieno sektoriaus rinkos veikimas, pirmiausia mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ir atokiausiuose regionuose. Šiose vietovėse pieno gamyba dažnai yra vienintelis pajamų šaltinis, o vietos bendruomenė yra labai priklausoma nuo pieno sektoriaus.

Siekiant užtikrinti stabilią šio sektoriaus ateitį ir išvengti kaimo vietovių gyventojų mažėjimo, taip pat neigiamų ekonominių pasekmių ir poveikio aplinkai, reikia imtis tolesnių Europos lygmens veiksmų.

Pranešėjas mano, kad vadinamasis pieno teisės aktų rinkinys, kuriuo siekiama didinti derybinę gamintojų galią, yra tik pirmasis žingsnis, bet juo pieno gamybos ateities šiose pažeidžiamiausiose vietovėse užtikrinti nepavyks.

Be to, labai svarbu toliau tirti kvotų panaikinimo poveikį, pirmiausia mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ir atokiausiuose regionuose.

Todėl pagrindinis šio pranešimo savo iniciatyva tikslas – atkreipti dėmesį į šias didžiausiame pavojuje atsidūrusias vietas siekiant užtikrinti deramą ūkininkų gyvenimo lygį ir kaimo vietovių ateitį, juo labiau, kad šis klausimas nesprendžiamas įgyvendinant BŽŪP reformą.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	5.11.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+ : 27 - : 4 0 : 1
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	John Stuart Agnew, Eric Andrieu, Liam Aylward, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Hynek Fajmon, Mariya Gabriel, Iratxe García Pérez, Julie Girling, Béla Glattfelder, Martin Häusling, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, George Lyon, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, Britta Reimers, Ulrike Rodust, Giancarlo Scottà, Czesław Adam Siekierski, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Luís Paulo Alves, Pilar Ayuso, Anthea McIntyre, Maria do Céu Patrão Neves, Milan Zver